

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 14	Utgitt 18 april	1941
Innhold.		
Forordn. om ny politivedtekt for Lillehammer		Side 289
» om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør		298
Midlert. forordn. om omsetning av ved på Vestlandet		300
Forordn. om opprettelse av Norges lærstyre		301
» om gjennomføring av husleieloven i Molde		302
» om tillegg til forordn. om avståing av husrom til offentlige kontorer		303
» om brukte filter og filtavfall		303
» om visse midlert. endringer i loven om menighetsråd		304
» om drivremmer		304
» om omsetning og bruk av glyserin og voks		307
» om bevilling til å utføre rørleggerarbeider vedkommende det kommunale vann- og kloakkvesen i Levanger		308
» om jakt og fangst av visse fugler i Nordland, Troms og Finnmark fylker		309
» om tillegg til bestemmelsene om rasjonering m. v. av fast brensel		309
» om forbud mot å henge torsk, sei og hyse		309
» om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk		310

Forordning. (Politidepartementet.)

26 mars.

Herved stadfestes Lillehammer bystyres vedtak i møter 21 april 1939 og 8 mars 1940 om ny politivedtekt for Lillehammer.

Politivedtekten lyder så:

Kap. 1. Orden i gata.

§ 1. Ved gate forstås i disse vedtekter vei, gate, sti, plass, park, anlegg, strand, bru eller lignende, som er bestemt for alminnelig ferdsel eller er alminnelig beferdet.

§ 2. På gata må ingen lage oppløp, flokke seg sammen eller på annen uvanlig vis forstyrre orden og ferdsel.

§ 3. Alle må straks rette seg etter pålegg, tegn eller signal, som politiet i det enkelte tilfelle gir av hensyn til orden og trafikkregulering.

Under oppløp, ildløs, inntog, prosesjoner og lignende kan politiet treffe de rådbøter, som anses nødvendige.

§ 4. Opptog, friluftsmøter og lignende skal senest dagen forut meldes til politiet, som kan forby tilstillingen når ordenshensyn antas å kreve det.

26 mars.

§ 5. Uten politiets tillatelse, som må innhentes i god tid på forhånd, er det forbudt:

1. Å dele om eller spre aviser, brosjyrer, annonser, plakater og lignende på eller ut over gata eller stelle til gående eller kjørende reklame.
2. Å synge, musisere, bruke høytaler, gi oppvisning eller framsyning av ymse slag på eller ut mot gata.

§ 6. På gata, i tilstøtende portrom, gårdsrom eller i offentlig avtrekkesrom er det forbudt å nyte eller forsøke å nyte rusdrikk.

På eller ut mot gata er det forbudt å spille kort.

§ 7. Barn under 12 år, som etter kl. 20 i vinterhalvåret (1 oktober—31 mars) eller etter kl. 22 i sommerhalvåret ferdes på gata uten voksent følge, kan politiet bringe hjem.

Voksne som har med seg barn på gata, må sørge for at barna minst mulig sjenerer trafikken.

§ 8. Ingen må bære ladd skytevåpen innen byens grenser uten særskilt hjemmel.

På eller ut mot gata er det forbudt å kaste med stein, eller snøball, skyte med bue, sprettert, pusterør eller lignende, skvette vann eller i det hele tatt gjøre noe, som kan skade, skremme eller på annen vis være til ulempe for ferd-selen.

Kap. 2. Trafikkhindringer m. m.

§ 9. Det er forbudt på noe vis å hindre trafikken på gata.

Av- og pålessing kan bare foregå på gata når det ikke er annen plass å gjøre det på og arbeidet foregår så fort som mulig.

Politiet kan med formannskapetets samtykke forby slik av- og pålessing i de gater som er mest trafikert.

§ 10. Til arbeid som antas å hindre trafikken på gata må politiets tillatelse innhentes på forhånd.

§ 11. Utforkjøring på ski, kjelke, sparkstøtting eller annet redskap, all slags lek og spill er forbudt på gata utenfor de områder som anvises av politiet.

§ 12. Markiser, skilt, oppslag, flaggstenger og lignende som vender mot gata skal være forsvarlig fastgjort. Markiser kan gis framspring til fortauskant, men ikke over 2,50 meter og skal være anbrakt så høyt at underkanten er minst 2,20 meter over terrenget. Fra bestemmelsen om framspring kan politiet gjøre unntak.

§ 13. Skilt eller ting som brukes som skilt eller reklame, utstillingskasser, automater og lignende, som anbringes med lavere underkant enn 2,50 meter over terrenget, må ikke gis større framspring fra husvegg enn 20 cm.

Skilt som har høyere underkant over terrenget enn 2,50 meter, kan gis inntil 1 meters framspring fra husvegg.

Politiet kan i enkelte tilfelle gjøre unntak fra disse bestemmelser.

Skilt eller ting som brukes som skilt eller reklame, må ikke anbringes på stolper, trær og lignende eller på annet vis henges ut over gate, vei eller plass uten politiets tillatelse.

Blenklys og lysreklame med skiftende lysstyrke eller skiftende farge må ikke brukes på, mot eller utover gata uten politiets tillatelse.

§ 14. Vinduer, lemmer og lignende i mindre høyde enn 2,20 meter må ikke stå oppe ut over gata.

Grener som sjenerer trafikken, skal skjæres vekk.

§ 15. Det er forbudt å bruke piggrådsgjerde mot gata. Det er ellers tillatt å bruke enkelt piggråd, pigger og lignende ovenpå annet gjerde i minst 1,25 meters høyde over terrenget og minst 0,10 meter innafor overkanten av gjerdet eller direkte på gjerdet av minst 2 meters høyde.

Kap. 3. Om sikring av trafikken.

§ 16. Alt arbeid på eller ved gata, som kan være til hinder for trafikken, skal i god tid forut meldes til politiet, som i samråd med byingeniøren bestemmer om avsperring skal finne sted og om andre rådbøter anses nødvendige. Når det er skumt eller mørkt skal det være tente lykter ved grøfter, sperringer, jordhauger og lignende.

Alle grøfter må være forsvarlig sperret. Hvor politiet finner det nødvendig kan veidekket settes i stand av veivesenet for den ansvarliges regning.

Alt arbeid i gata må gjøres fort unna og på slikt vis at det minst mulig hindrer trafikken.

§ 17. Arbeid med oppføring av nye og rivning av eldre bygninger, som ligger ved gata, skal eieren i god tid forut melde skriftlig til politiet, som i samråd med byingeniøren kan påby gjerde eller andre rådbøter til sikring av trafikken.

Arbeid som foran nevnt og opprydding etter slikt arbeid må gjøres unna så fort som mulig.

Ved reparasjon av tak, rensing av tak og takrenner, oppussing av hus og lignende skal det settes opp tydelige avisere til advarsel for trafikerende.

Til mindre reparasjoner må det bare brukes stiger og flyttbare stillaser.

Stillaser, stiger og lignende som brukes ved byggingsarbeid, må være tilstrekkelig sterke og innrettet på forsvarlig vis.

Heiseinnretninger må bare brukes av øvde folk.

26 mars. Nedfallsrør fra takrenner ved gata skal om mulig føres ned i kloakken.

§ 18. Når mur, plankevegg, gjerde eller lignende mot gata er så forfallent at det er fare for nedramling, kan politiet pålegge eieren å bringe byggverket i forsvarlig stand innen en bestemt frist eller besørge arbeidet utført på eierens kostnad, dersom han ikke etterkommer pålegget.

§ 19. Blomsterpotter eller andre ting må ikke settes på åpne balkonger eller i åpne vinduer ut mot gata uten at de er fastgjort eller på annet vis sikret mot å falle ned.

Huseiere og gårdsstyrere plikter å føre nøye tilsyn med at løse takstein, takrenner, spir, balkonger, gesimser og lignende fjernes eller bringes i orden.

Når det er fare for snø- eller isras ut mot gata, må huseieren eller gårdsstyreren straks sette opp avvisere til varsel for trafikerende og så snart som mulig fjerne snø og is fra taket.

§ 20. På gata må ingen legge eller kaste glass, spiker, fruktskall eller annet, som kan sjenere trafikken eller skjemme strøket.

§ 21. Stoppekraner, som er anbrakt foran huslinja, skal ha kapsel eller lokk, og må ikke rake opp over fortauet.

Lysåpning, glugge og lignende, som stikker fram i gata, må være forsvarlig dekket i høyde med fortauet.

Kjellernedgang, som rekker fram i gata, skal være forsynt med forsvarlig rekkverk på sidene.

§ 22. Når føret er glatt, skal eier eller styrer av hus og tomt som støter mot gata sørge for at fortauet er strødd på forsvarlig vis med sand, ren aske eller salt.

§ 23. Politiet kan henvise visse arter trafikk som tømmerkjøring og lignende til bestemte gater.

Kap. 4. Om dyr.

§ 24. Det er forbudt å la hester og krøtter gå løse i byens gater. De kan drives i flokk når det skjer under tilstrekkelig oppsyn. Ellers må de leies.

Ville dyr må ikke føres på gata uten politiets tillatelse. Fjørfe må holdes i bur eller gjerdes inn på forsvarlig vis.

§ 25. Hundeeier har plikt til å passe på at hunden ikke plager mennesker eller dyr eller gjør skade på fremmed eiendom.

Sinte hunder skal holdes bundet eller ha solid munnkurv. Politiet kan ellers påby at en hvilken som helst hund som det på grunn av dyrets atferd, størrelse eller rase anser farlig eller plagsom for mennesker eller dyr sikres på samme vis.

§ 26. Det er forbudt:

26 mars.

1. Å la tise ferdes ute i løpetiden,
2. å la hund gå løs på gata fra kl. 23 til kl. 5 uten følge,
3. å la hund gå løs i offentlig parkanlegg eller plantning i tiden fra og med 14 april til og med 14 oktober,
4. å erte hund, hisse den på mennesker eller dyr eller unnlate å holde den tilbake når den anfaller eller plager noen.

Hund som i strid med bestemmelsene i denne og foregående paragraf går løs på gata kan politiet fange inn. Hvis eieren ikke innen 3 dager etter at han personlig eller ved én gangs avertering i et på stedet alminnelig lest blad har hentet hunden, kan politiet selge eller drepe den. Dette skjer på eierens kostnad dersom han finnes og ellers på kostnad av bykassa.

Kap. 5. Om parker og anlegg m. m.

§ 27. Det er forbudt på noe vis å skade eller skjemme ting, som er bestemt for alminnelig nytte eller pryde, f. eks. statuer, springvann, lyktestolper, trafikkskilter, benker, rekkverk og lignende.

Det samme gjelder mur, plankeverk, gjerde, port, hus eller lignende som vender mot gata.

Det er også forbudt for uvedkommende å flytte eller fjerne benker, papirkurver eller andre ting som er anbrakt på gata.

§ 28. Det er forbudt for uvedkommende å klatre opp i lys- eller telefonstolper, kaste etter lystråder, lamper, isolatorer og lignende eller skade slike anlegg på noe vis, tenne eller slokke gateløkter eller i utrensmål røre ved brannsignalapparater.

§ 29. Det er forbudt å skade trær i park eller gate ved å klatre opp i dem, brette grener av dem, skjære i dem eller lignende. Det er også forbudt å plukke, fjerne eller skade frukter, blomster eller planter, som finnes i offentlig anlegg, å kaste fra seg papir, fruktskall og lignende eller skjemme stedet på annet vis.

§ 30. I park eller annet offentlig anlegg er det forbudt for uvedkommende å gå på plener eller plantninger. Det er også forbudt å sitte eller trå på gjerde eller rekkverk.

§ 31. På kirkegård og gravplass er lek og annen atferd som ikke sømmer seg forbudt. Sykkel, bil og annet kjøretøy må ikke tas med uten at det er nødvendig. Det er forbudt å klyve over gjerdet på kirkegården. Det er også forbudt å la hund gå løs der.

§ 32. Oppslag og kunngjøringer må bare anbringes på tavler, som kommunen skaffer og holder vedlike. Unntatt fra denne bestemmelse er oppslag på privat eiendom, når oppslaget ikke er synbart fra gata eller når det gjelder eierens,

26 mars. brukerens eller leierens næring, boplass og lignende, — like ens oppslag uten hensyn til plass når både eieren og politiet har samtykket.

Plakater må ikke settes fast med klister og skal tas vekk når de er foreldet.

Det er forbudt å rive ned, skade eller skjemme plakater eller kunngjøringer som er oppslått på lovlig vis.

Kap. 6. *Om reinhold.*

§ 33. Eier av grunn eller bygning mot opparbeidet gate plikter å holde fortau, rennestein og grøft rein for avfall og gras.

Apentliggende private gater, veier eller plasser med fortau, rennestein eller grøft som kommunen ikke har overtatt vedlikeholdet av, må i sin helhet holdes reine på samme vis.

§ 34. Med hensyn til reinhold som nevnt i foranstående paragraf skal det feies minst en gang om uka og ellers så ofte som politiet påbyr. Feiingen må foregå slik at det ikke støver. Sjøppel eller faste ting må ikke has ned i kloakk-slukene, men feies sammen og fjernes så fort som mulig.

§ 35. Deksel over rennestein må bare legges etter byingeniørens tilvising. Vedkommende hus- eller grunneier må sørge for at dekslet holdes ordentlig vedlike, at rennesteinen ikke tettes og at den gjøres rein like ofte som fortauet.

§ 36. Etter snøfall og takras må den som har feieplikt så fort som mulig gjøre fortauet reint for snø, slik at det blir igjen et passe tykt og plant snølag, som ikke sjenerer fotgjengere. Dette gjelder bare i de gater og i den utstrekning som politiet til enhver tid bestemmer. Snø og is på fortauet må ikke kastes ut i gata, men straks kjøres vekk til plasser etter byingeniørens tilvising. Det samme gjelder takras i kjørebanen.

Så snart snøsmeltingen tar til har hus- og grunneiere plikt til å gjøre rennesteinen rein, slik at vannet så vel fra hans som fra ovenforliggende eiendommer får fritt avløp.

§ 37. På gata er det forbudt å spytte, kaste eller legge søppel, grus, papir, aske eller avfall av ymse slag, late vannet eller overhodet foreta seg noe som ut fra alminnelige anstendighets- og reinslighetshensyn anses upassende.

§ 38. Ureint vann må ikke tømmes eller føres ut i rennestein eller gatesluk eller skylles ut over gata. Avløp fra gårdsrom, stall, fjøs eller lignende må heller ikke føres ut i rennestein eller gatesluk.

§ 39. Det er forbudt å henge klær, matter eller lignende på stakitt eller rekkverk mot gata. Slike ting må heller ikke

bankes, renses eller henges ut til lufting eller tørk på gata 26 mars. eller fra vindu, altan eller lignende som vender mot gata.

§ 40. Privetgjødsel eller andre illeluktende ting må bare kjøres vekk i tette og tillukte vogner. Kjøringen må bare finne sted på den tid, som tillates av helserådet og kjøreren må ikke stoppe under transporten gjennom byen.

Av- og pålessing av gjødsel og andre illeluktende ting må ikke finne sted på gata uten politiets tillatelse.

§ 41. Vogner som brukes til transport av alminnelig gjødsel, søppel, avfall, kalk, jord, kull, sand og lignende skal være så tette at det ikke spilles noe på gata.

Kap. 7. Om offentlige forestillinger.

§ 42. Tillatelse til å holde slike forestillinger og forevisninger som nevnt i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller til å drive skytebane, ringkastingsspill, spilleautomater og lignende apparater eller innretninger som nyttes av publikum mot betaling, må innhentes hos politiet. Det samme gjelder offentlig dans eller karneval som næring.

Nektelse av slike forestillinger som nevnt i lov av 22 mai 1875 § 1 kan ankes inn for fylkesmannen.

Tilstellinger med dans eller andre tilstøtninger av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmer av en forening eller lignende sammenslutning.

Den som forestår idretts- og sportsstevner plikter i god tid på forhånd å anmelde arrangementet til politiet når offentligheten har adgang.

§ 43. For de forestillinger m. m. som er nevnt i foregående paragrafs 1 ledd skal det betales en avgift til bykassa fra kr. 2 til kr. 100 pr. dag eller forestilling etter nærmere bestemmelse av politiet.

§ 44. Tillatelse etter foranstående to paragrafer skal knyttes til en bestemt person, som opptrer som ansvarlig.

Avgiften skal betales på forskudd eller straks etter at forestillingen er slutt etter nærmere bestemmelse av politiet.

Dersom vedkommende stiller betryggende selvskyldnerkaosjon for beløpet, kan politiet likevel gi utsettelse med betalingen til dagen etter forestillingen eller framsyningen.

Politimesteren kan i særlige tilfelle nedsette avgiften eller ettergi den.

Forestillinger som helt eller delvis gis i velledig eller almennyttig øyemed er fritatt for avgift dersom det anses unødvendig å ha politi — og eller — brannvakt. I motsatt

26 mars. fall betales avgift som dekker statens eller kommunens utgifter til vakthold.

§ 45. Forestillinger, framsyninger og tilstillinger som nevnt i § 42 må bare finne sted i lokaler som politiet på forhånd har godkjent. Politiet skal dessuten passe på at nødvendig godkjennelse fra brannsjefen foreligger. Brannsjefen fastsetter største antall besøkende.

Politi- og brannfunksjonærer skal anvises nødvendige plasser.

§ 46. Enhver som holder slike forestillinger eller tilstillinger som foran nevnt skal etterkomme de pålegg som politiet og brannstyret gir av hensyn til orden og sikkerhet.

Dersom slike offentlige forestillinger eller tilstillinger holdes uten tillatelse uten at alle avgifter er betalt eller uten at pålegg fra politiet eller brannstyret er etterkommet, har politiet rett til å avbryte forestillingen eller tilstillingen.

De som er til stede plikter i så fall å begi seg rolig bort etter pålegg fra politiet.

§ 47. Ved offentlige forestillinger eller tilstillinger skal alle opptre ordentlig og sømmelig. Ståk og annen upassende atferd er forbudt.

Lydelige meningsytringer under eller ved slutten av forestillingen må ikke fortsette etter at det av politiet eller fra scenen er forlangt stillhet ved et tydelig signal, gjentatt 3 ganger.

Folk som overtrer disse bestemmelser kan vises ut.

§ 48. Folk som er beruset må ikke gis adgang til slike forestillinger og tilstillinger som nevnt i § 42. Det samme gjelder folk som av annen grunn vil kunne sjenere andre tilskuere eller deltakere.

§ 49. I tiden fra kl. 24 til kl. 6 er det forbudt å holde offentlig forestilling eller framsyning av alle slag. Offentlig dans kan likevel holdes til kl. 1.

Politiet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra denne bestemmelse.

Pålegg fra politiet må følges.

Kap. 8. Avgiftspliktig næring m. m.

§ 50. De som søker erverv ved å låne ut beløp på kr. 80 og derunder mot håndfått pant eller ved å kjøpe rørlig gods mot gjenløsningsrett såfremt kjøpesummen ikke overstiger nevnte grense skal betale en avgift til bykassa av kr. 120 pr. år.

I særlige tilfelle kan formannskapet sette avgiftene ned eller ettergi dem.

Bybud, skopussere og lignende er fritatt for avgift.

§ 51. Næringsdrivende som nevnt i § 50 — bybud, skopussere og lignende innbefattet — skal ha bevilling fra politiet. Bevillingen kan ikke overdras til andre og gis ikke for lengre tid enn ett år om gangen.

Dersom bevillingen misbrukes, kan den kalles tilbake. Det samme gjelder også om avgiften ikke betales i rett tid. Når avgiften er betalt kan den ikke kreves tilbake.

Avgiften betales på forskudd i 2 terminer, den ene når bevillingen gis og den andre innen utgangen av desember eller juni. Det betales for et helt år når bevillingen er gitt før 1 juli, men bare for et halvt år når den er gitt etter 1 juli.

Ved utgangen av hvert halvår sendes pengene til kernen.

§ 52. Næringsdrivende som nevnt i § 50, 1 ledd, skal i samsvar med straffelovens § 336, 1 føre en nøyaktig fortegnelse, som godkjennes av politiet.

§ 53. Bybud, skopussere og andre som gjør seg en næring av å tilby folk sin tjeneste på gata, skal bære et synbart skilt eller nummerert merke.

Politimesteren gir nærmere regler og fastsetter takster for slik tjeneste.

Kap. 9. Slutningsbestemmelser.

§ 54. Dersom noen unnlater å gjøre sin plikt etter disse vedtekter, kan politiet sørge for at dette blir gjort eller ordne det som er nødvendig for å hindre at forsømmelsen volder skade eller ulempe.

Politiet har også myndighet til å hindre eller stanse påbegynte handlinger som er forbudt etter vedtektene eller til å rydde av veien ulemper som kommer av at overtredelser har funnet sted.

Kostnaden med dette skal betales av den skyldige eller ansvarlige.

§ 55. Forseelse mot disse vedtekter og mot de påbud som er gitt i henhold til vedtektene straffes etter straffelovens § 339, 2, dersom de ikke rammes av strengere straffebud.

§ 56. Dises vedtekter trer i kraft 1 måned fra stadfestelsen, § 15 dog først 6 måneder etter at den er kunngjort.

Fra samme tid oppheves de hittil gjeldende politivedtekter for Lillehammer, stadfestet ved kongelig resolusjon av 20 april 1917 og Justisdepartementets skrivelse av 30 oktober 1926 og de forskrifter og bestemmelser som er gitt med hjemmel av vedtektene.

Fra ikrafttreddelsen av de nye vedtekters § 15 oppheves også de hittil gjeldende piggrådsregler for Lillehammer, stadfestet ved Kronprinsregentens resolusjon av 24 mars 1903.

27 mars. **Forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør.**

Med hjemmel i § 3 i forordningen om de konstituerte statsråder av 28 september 1940 (Forordningstidend for de besatte norske områder s. 21) er med samtykke fra Reichskommissar for de besatte norske områder gitt følgende forordning om begrensninger i retten til å bringe arbeidsforhold til opphør:

§ 1. Oppløsning av arbeidsforhold mellom arbeidsgivere og arbeidstakere (arbeidere og funksjonærer) i nedennevnte ervervsgrener og bedrifter trenger samtykke av den offentlige arbeidsformidling for å være gyldig.

Disse ervervsgrener og bedrifter er:

1. Aluminiumsverker (smelteverker og bedrifter for videre forarbeiding).
2. Bergverksdrift (malmutvinning, smelteverker m. v.).
3. Den tyske forsvarsmakts tekniske bedrifter.
4. Fiskegarnfabrikker.
5. Garverier med mer enn 10 arbeidstakere.
6. Kjemiske fabrikker.
7. Lærfabrikker med mer enn 10 arbeidstakere.
8. Radio- og telefonindustri (herunder kabelindustri og elektro-optisk industri).
9. Reperbaner.
10. Sementfabrikker.
11. Sekkefabrikker.
12. Skipsfart.
13. Skipsverfter (metall- og treskipsverfter).
14. Skofabrikker med mer enn 20 arbeidstakere.
15. Spinnerier.
16. Stål- og jernstøperier (herunder jernlegeringsverker).
17. Taufabrikker.
18. Våpen- og ammunisjonsfabrikker (herunder flymotor-reparasjonsverksteder).
19. Verktøy- og maskinfabrikker.

§ 2. Samtykke til opphør av tilsetningen skal som regel gis:

1. Når det gjelder tilbakeføring av fagarbeidere til deres yrke og det rår mangel på arbeidskraft i dette yrke;
2. når alvorlige omsyn til helse og familie gjør det nødvendig;
3. når flytting gjør det nødvendig;
4. når omsynet til videre utdanning eller opplæring gjør det rimelig;
5. i tilfelle hvor det vil være mulig for arbeidsgiveren eller

den offentlige arbeidsformidling om nødvendig å skaffe 27 mars.
egnet erstattende arbeidskraft.

Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd kan samtykke i opphør av tilsetting også i andre tilfelle enn de som er nevnt under 1—5, når helt særlige grunner foreligger som synes å gjøre det hensiktsmessig.

Arbeidsformidlingen kan knytte nærmere bestemte vilkår til sitt samtykke.

§ 3. Samtykke av arbeidsformidlingen er ikke nødvendig:

1. Når arbeidsgiver og arbeidstaker er enige om å bringe arbeidsforholdet til opphør;
2. når en av partene hever arbeidsforholdet på grunn av omstendigheter som gir ham rett til å gjøre dette uten oppsigelsesfrist;
3. når det gjelder et arbeidsforhold på prøve eller av på forhånd begrenset varighet; eller
4. når bedriften eller en bedriftsavdeling blir stanset.

I de under 1—4 nevnte tilfelle skal dog arbeidsgiveren innen 5 dager etter arbeidsforholdets opphør sende melding herom til arbeidsformidlingen.

§ 4. Søknad om samtykke til opphør av tilsetting skal av arbeidsgiveren eller arbeidstakeren innleveres til arbeidsformidlingen i den kommune hvor bedriften ligger.

Inntil arbeidsformidlingen har gitt sitt samtykke til oppløsning av arbeidsforholdet, anses dette for å bestå. Når samtykke foreligger, begynner den oppsigelsesfrist å løpe som gjelder for forholdet, regnet fra den dag samtykket er datert. Arbeidsformidlingen kan dog bestemme at oppsigelsesfristen skal løpe fra et senere tidspunkt, at den skal avkortes eller falle helt bort.

§ 5. Arbeidsformidlingens avgjerd av søknad om å bringe arbeidsforholdet til opphør, skal hurtigst mulig meldes skriftlig til søkeren. En gjenpart av meldingen skal sendes den annen part i arbeidsforholdet.

Vedtak som er fattet av lederen for et arbeidsformidlingsorgan etter denne forordning kan ankes inn for distriktsskontoret for arbeidsformidlingen (fylkesmannen, avd. arbeidstiltak). Gjelder det et spørsmål av betydning ut over den foreliggende sak, kan denne ankes videre inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetstrygd.

Arbeidsforholdet kan ikke bringes til opphør så lenge anken ikke er endelig avgjort.

Ankefristen er to uker regnet fra den dag vedkommende ble kjent med vedtaket.

Vedtak som et formidlingsorgan gjør etter denne forordning kan ikke prøves på annen måte enn etter denne paragraf.

27 mars. § 6. Enhver som handler i direkte strid med denne forordning eller som omgår den, kan straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder eller med begge deler, hvis ikke forholdet rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder medvirking til slik overtredelse.

§ 7. Denne forordning trer i kraft 1 april 1941.

Oslo 27 mars 1941.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

27 mars. **Midlertidig forordning om omsetning av ved på Vestlandet.**

§ 1. I kommunene i Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal fylker kan salg av ved innenbygds til industrielle bedrifter i brenneterminen 1941—42 bare skje gjennom den kommunale forsyningsnemnd.

§ 2. I de kommuner som er nevnt i § 1, er det i brenneterminen 1941—42 forbudt å selge ved for levering ut av bygden til andre enn staten ved Forsyningsdepartementet.

Ved som tilvirkes for levering ut av kommunen, skal snarest mulig og senest innen 15 mai 1941, innmeldes for salg til staten gjennom skogeierorganisasjonen i fylket eller gjennom organisasjonens tillitsmann i vedkommende kommune.

Staten ved Forsyningsdepartementet avtar selv eller foranlediger avtatt all ved som innmeldes for salg innen den frist som er nevnt i forrige ledd.

§ 3. Kjøp eller ervervelse på annen måte av ved i strid med bestemmelsene i §§ 1 og 2 er forbudt.

§ 4. Bergen, bykommunene i Rogaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal fylker og de landkommuner som har underskudd av ved, har rett til å kjøpe den ved staten erverver etter bestemmelsene i § 2. Skogeierorganisasjonen i vedkommende fylke formidler leveringen på de kontrakter staten avslutter om salg til kommunene.

Kommunene kan la private vedhandlere, forbrukere eller andre gå inn i de kontrakter de avslutter med staten om kjøp av ved. Kommunene er ansvarlige overfor staten for riktig oppfyllelse av kontraktene.

§ 5. Skogeier som ikke er medlem av skogeierorganisasjonen i fylket, skal betale 1 % og skogeier som er medlem, skal betale ½ % provisjon av det beløp han får for veden til delvis dekning av omkostningene med skogeierorganisasjonens formidling av statens kjøp og salg av ved.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi nærmere forskrifter til gjennomføring av den. 27 mars.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av § 6.

§ 8. Forordningen trer i kraft straks.

Alle kontrakter om salg av ved ut av kommunen for brenneterminen 1941—42, som er inngått før forordningen trådte i kraft, skal av selgeren innen 5 uker fra ikrafttreddelsen sendes inn til skogeierorganisasjonen i fylket eller til organisasjonens tillitsmann i vedkommende kommune til godkjenning.

Viser det seg at det er avtalt høyere priser eller bedre betingelser enn de som var gjeldende da kontrakten ble avsluttet, er kontrakten ugyldig. Veden skal da selges til staten gjennom skogeierorganisasjonen i fylket.

Oslo 27 mars 1941.

Landbruksdepartementet.

Forsyningsdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om opprettelse av Norges lær- 27 mars.
styre.

§ 1.

1. Det opprettes et Norges lærestyre. Lærstyret har til oppgave å gjennomføre regulering av innførsel, utførsel, fremstilling og fordeling på bedrifter og handlende av råstoffer for lær-, lærvare- og skotøyindustrien eller varer fremstilt av slike stoffer etter nærmere bestemmelser som Direktoratet for industriforsyning gir. Ved disse bestemmelser gjøres ingen endring i den bestående valuta-regulering ved vareimport eller i de gjeldende bestemmelser om utførselsforbud som håndheves av Handelsdepartementet.

2. Som råstoffer for lær-, lærvare- og skotøyindustrien i samsvar med punkt 1 regnes:

- A. Huder og skinn av storfe, hest, svin, sau, geit, hjort, rådyr, elg og rein i ugarvet eller garvet tilstand.
- B. Garvestoffer av enhver art (herunder også hjelpestoffer).
- C. Kautsjuk og kautsjukholdige produkter.
- D. Erstatningsstoffer for lær.

27 mars. § 2. Norges lærstyre ledes av et råd i samsvar med forskrifter gitt av Direktoratet for industriforsyning. Rådets medlemmer oppnevnes av Forsyningsdepartementet. Rådet velger selv sin formann.

§ 3. Utgiftene med driften av Norges lærstyre dekkes ved avgifter.

§ 4. Norges lærstyre har rett til å innhente oppgaver i samme utstrekning som til enhver tid er fastsatt for Direktoratet for industriforsyning, og enhver plikter å gi oppgaver i samme utstrekning som når oppgave forlanges av direktoratet.

§ 5. Personer som er knyttet til Norges lærstyre, skal ha taushetsplikt om de ting de får kjennskap til i forbindelse med virksomheten.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 7. Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som gir uriktige eller mangelfulle opplysninger eller oppgaver etter § 4 eller unnlater å gi opplysninger eller oppgaver, som overtrer § 5 i denne forordning eller forskrifter eller bestemmelser gitt i medhold av § 1 eller § 6.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 27 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

29 mars.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Molde kommune av 14 mars 1941 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Molde; jfr. lov av 16 juni 1939.

Vedtekten lyder så:

§ 1. Kapitel 7 i loven skal gjelde i kommunen.

§ 2. For beboelsesleiligheter på mer enn 1 rom og kjøkken skal oppsøingsfristen være minst 4 måneder.

§ 3. De alminnelige flyttedager skal for leiligheter på mer enn 1 rom og kjøkken være 1 mars, 1 juni, 1 september og 1 desember.

§ 4. Forskriftene i lovens § 13, første og andre ledd, og i § 18, første ledd, skal være ufravikelige.

§ 5. Leieren fritas for å holde ved like servanter, vannklosettskåler og elektriske badeovner.

§ 6. Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må 29 mars. ikke uten samtykke fra ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke i tilfelle av at det husrom det spørres om, skal være til kontor, butikk, lager eller lignende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig. Dette blir i tilfelle av tvist avgjort av vedkommende departement. Brott på forbudet blir straffa med bøter; jfr. straffelovens § 339, 2.

Forordning om tillegg til forordning av 31 mars. 24 februar 1941 om avståing av husrom til bruk for offentlige kontorer.

I ovennevnte forordnings §§ 1 og 2 skal det etter ordet Finansdepartementet stå: — eller den dette gir myndighet —. Dette tillegg trer i kraft straks.

Oslo 31 mars 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning om brukte filter og filtavfall. 31 mars.

§ 1. Det er forbudt for bedrifter innen papir- og celluloseindustrien å selge eller på annen måte overdra brukte filter eller filtavfall til noen som ikke har tillatelse av Norges tekstilstyre til å motta brukte filter eller filtavfall.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte motta brukte filter eller filtavfall uten slik tillatelse.

§ 2. Bedrifter innen papir- og celluloseindustrien skal tilby brukte filter etter hvert som filtene skiftes ut, til Norges tekstilstyre eller til andre avtagere som Tekstilstyret bestemmer.

De nevnte bedrifter plikter å samle opp filtavfall og skal, når det er samlet en rimelig mengde, tilby filtavfallet som bestemt i første ledd.

Beholdninger av brukte filter og filtavfall som bedriftene sitter inne med ved forordningens ikrafttredelse, skal tilbys straks.

Brukte filter og filtavfall skal avgis til de priser som Prisdirektoratet til enhver tid bestemmer.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra forskriftene i denne forordning og kan gi utfyllende bestemmelser.

§ 4. Straffe- og inndragingsreglene i § 8 i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19

31 mars. september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller bestemmelser gitt i medhold av den.

§ 5. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 31 mars 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

1 april. **Forordning om visse midlertidige endringer i loven om menighetsråd.**

§ 1. De medlemmer av menighetsrådene som ble valt i 1936, fortsetter inntil videre å gjøre tjeneste.

§ 2. Når det er avgått så mange medlemmer av et menighetsråd at rådet ikke kan holde vedtaksført møte uten å tilkalle varamann, foretas suppleringsvalg av menighetsmøtet etter forslag av menighetsrådet. Det velges da så mange nye medlemmer at rådet blir fulltallig. Er noen av varamennene gått av eller blir noen av disse valt til medlem ved suppleringsvalget, velges også nye varamenn i stedet for dem.

Ved suppleringsvalg kan det også velges personer som er bosatt utenfor soknet når de tidligere har vært medlemmer av menighetsrådet og er villige til å motta valg. Valg av slike personer må dog godkjennes av biskopen for å bli gyldig.

§ 3. Flytter et medlem av menighetsrådet ut av soknet, kan biskopen etter søknad fra rådet bestemme at han likevel skal bli stående som medlem, om han er villig.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 april 1941.

Kirke- og undervisningsdepartementet.

R. S. Skancke.

R. J. Fuglesang.

Forordning om drivremmer.

1 april. § 1. *Forordningens omfang.* Ved drivremmer forstås i denne forordning alle remmer og transporthånd — herunder også runde snorer og kordelsnorer — som tjener til drift av maskiner eller apparater og som helt eller delvis er fremstilt av lær, kautsjuk eller balata.

§ 2. *Salg til forbruker.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere drivremmer til forbruker uten at forbrukeren samtidig leverer selgeren slik kjøpetillatelse som bestemt i denne paragraf.

Som forbruker regnes også den som fremstiller nye ma-

skiner eller apparater til hvis fullførelse det trengs driv- 1 april.
remmer.

Kjøpetillatelse gis av Direktoratet for industriforsyning. Forbruker skal sende søknad i 2 eksemplarer for hver drivrem på fastsatt skjema som fås hos forsyningsnemndene eller hos Direktoratet for industriforsyning.

Såfremt det er uomgjengelig nødvendig for forbruker å gå til øyeblikkelig anskaffelse av drivremmer for å holde en bedrift i gang, kan forsyningsnemnda på det sted hvor bedriften ligger gi kjøpetillatelse. Forsyningsnemnda skal straks sende melding til Direktoratet for industriforsyning om de kjøpetillatelser nemnda gir i medhold av denne bestemmelse.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at den som søker om tillatelse til å kjøpe drivrem til erstatning for en brukt skal la denne undersøke av en sakkyndig, utpekt av direktoratet. Kjøperen bærer omkostningene med undersøkelsen.

§ 3. *Salg til forhandler.* Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå eller levere drivremmer til forhandler (detaljist og grossist) uten at forhandleren samtidig leverer selgeren kjøpetillatelser som forhandleren har solgt mot etter bestemmelsene i § 2, eller som han har fått i medhold av § 4, siste ledd.

§ 4. *Unntak m. v.* Unntatt fra forbudet i §§ 2 og 3 er salg eller overdragelse på annen måte av runde snorer og kordelsnorer når prisen ved salg til forbruker ikke overstiger kr. 6.

Til reparasjon av gummi- og balataremmer kan salg til forbruker av drivremstrimler eller drivremstykker i nødvendig bredde og tykkelse og i en lengde av inntil 150 cm finne sted uten at forbrukeren leverer kjøpetillatelse.

Forhandler som har solgt drivremstrimler eller drivremstykker i medhold av bestemmelsen i foregående ledd, kan hver måned søke direktoratet om kjøpetillatelse for tilsvarende mengder. Søknadene skal inneholde opplysninger om hvem strimlene eller stykkene er solgt til.

§ 5. *Forbud mot kjøp.* Kjøp eller ervervelse på annen måte av drivremmer i strid med bestemmelsene i forordningen er forbudt.

§ 6. *Levering av drivremmer.* Produsent og forhandler plikter å effektivere mottatte bestillinger i den rekkefølge de kommer inn. Dog skal bestillinger som gjøres på grunnlag av kjøpetillatelse utstedt av forsyningsnemnda, jfr. § 2, fjerde ledd, ekspederes utenfor tur.

Bestillinger skal ikke nektes effektivert med mindre en med bestemthet kan gå ut fra at det vil gå mer enn 2 måneder før arbeidet med bestillingen kan bli satt i gang.

1 april.

Produsent kan avvike fra de remdimensjoner som er angitt i kjøpetillatelsen hvis han bringer på det rene at det for vedkommendes transmisjonsanlegg kreves en rem med andre dimensjoner.

§ 7. *Bedrifter som er stanset.* Bedriftsinnehaver plikter å føre lagerbok over drivremmer som ikke er i bruk fordi bedriften eller en avdeling av bedriften er stanset. Disse remmer skal oppbevares på forsvarlig måte i avstengte rom.

Innehaverne skal forsyne alle remmer som ikke er i bruk med et kjenningskort som skal inneholde remmens løpenummer og opplysninger om eierens navn, remmens dimensjoner og det materiale den er laget av. Er remmene ikke tatt i bruk igjen innen 4 uker etter stansningen, skal det meldes til Direktoratet for industriforsyning på fastsatt skjema som fås hos forsyningsnemndene eller hos direktoratet og som skal inneholde de opplysninger som er anført på kjenningskortet.

Remmer som har vært ute av bruk i 4 uker eller mer, kan ikke tas i bruk igjen uten tillatelse fra direktoratet.

Direktoratet for industriforsyning kan bestemme at remmer som ikke er i bruk, skal avgis til en annen bedrift.

§ 8. *Reparasjon av drivremmer.* Når det til reparasjon av drivremmer av lær vil medgå mer materiale enn $\frac{1}{3}$ av vekten av vedkommende rem, kan reparasjon bare finne sted etter tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning.

Reparasjonsoppdrag skal ikke avvises uten tvingende grunn.

§ 9. *Sammensying av drivremmer.* Ved fremstilling og reparasjon av drivremmer av lær er det forbudt å sammenføye de enkelte deler med søm. Unntatt fra denne bestemmelse er sluttforbindelsen.

§ 10. *Gjennomføring av forordningen.* Direktoratet for industriforsyning gir de forskrifter som er nødvendige til gjennomføring av denne forordning. Direktoratet kan også gjøre unntak fra bestemmelsen i forordningen. Direktoratet for industriforsyning kan helt eller delvis overdra sin myndighet ifølge denne forordning til andre.

§ 11. *Straffebestemmelser.* Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller i forskrifter gitt i medhold av den, fører med seg straff og inndragingsansvar som bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 12. *Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser.* Forordningen trer i kraft straks.

Ordrer på drivremmer som er skriftlig bekreftet før 1 april. ikrafttredelsen kan effektueres uten kjøpetillatelse når fremstillingen av remmen er påbegynt før forordningen trådte i kraft.

Oslo 1 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om omsetning og bruk av glyserin, mineralvoks, bivoks og plantevoks. 1 april.

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra glyserin, glyserinholdige væsker, mineralvoks, bivoks, plantevoks eller voksblandinger til noen som ikke har slik tillatelse fra Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger som i denne forordning bestemt.

Det er forbudt uten tillatelse av Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger å kjøpe eller på annen måte erverve eller bruke stoffer som nevnt i første ledd.

Ved mineralvoks forstås alle sorter voks framstilt av mineralske råstoffer ved destillasjon eller ekstraksjon, t. eks. fast parafin, ceresinvoks, montanvoks, ozokeritt. Ved plantevoks forstås alle sorter voks framstilt av planter, t. eks. carnaubavoks, candellilavoks, palmevoks, myricavoks, japanvoks eller blandinger av disse.

§ 2. Unntatt fra omsetningsforbudet i § 1 er:

- a. Salg til apotek av glyserin, glyserinholdige væsker og mineralvoks.
- b. Salg fra apotek av glyserin og glyserinholdige væsker til medisinsk bruk.
- c. Salg fra detaljist til forbruker av mineralvoks.

Varer som er kjøpt i medhold av unntaksbestemmelsene i denne paragraf kan brukes uten forbrukstillatelse etter § 1, annet ledd.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning eller den dette bemyndiger kan gi nærmere regler om bivoks i medisinsk øyemed.

§ 4. Den som eier bivoks skal snarest og senest innen 5 april 1941 tilby sin beholdning til den som Direktoratet for industriforsyning gjennom kunngjøring bestemmer, og avstå beholdningen til den pris Prisdirektoratet fastsetter. Avståing kan om nødvendig gjennomføres ved hjelp av politiet. Enhver som besitter bivoks for andre er pliktig til innen 10 april 1941 å levere den bivoks som has i varetekt hvis eieren ikke selv har gjort det. Direktoratet for industriforsyning

1 april. skal gjøre de unntak som er nødvendige for birøktere med eget lager og gi nærmere bestemmelser om dette.

§ 5. Direktoratet for industriforsyning kan gi forskrifter om anvendelse av glyserin ved tilvirking av sivile sprengstoffer.

Direktoratet kan gi regler om plikt til oppsamling, oppbevaring, inndamping, forsending og avståing av glyserinholdig underlut.

§ 6. Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forordning.

Direktoratet for industriforsyning kan gi utfyllende bestemmelser til denne forordning.

§ 7. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940, kommer til anvendelse på den som overtrer noen bestemmelse i denne forordning, eller som er gitt i medhold av forordningen.

§ 8. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 1 april 1941.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

1 april. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

For Levanger kommune bestemmes at rørleggerarbeider som har forbindelse med innretninger som tilhører kommunens vann- og kloakkvesen må innen kommunen ikke utføres av andre enn dem som får ordførerenes bevilling til det.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens § 332.

For bevillingens meddelelse, varighet og opphør fastsettes nedenstående bestemmelser:

For å oppnå bevilling (autorisasjon) som rørlegger kreves:

- a. At søkeren har håndverksbrev som rørlegger.
- b. At han har fast verksted og tilstrekkelig arbeidshjelp så han straks på tilkallelse kan yte huseierne bistand i tilfelle av ledningsbrudd, frost eller andre skader på ledninger m. v.
- c. At han ved sin underskrift forplikter seg til i alle deler å holde seg etterrettelig den til enhver tid gjeldende instruks for rørleggere.

Bevilling meddeles bare inntil videre.

De autoriserte rørleggere står under kontroll av arbeids- 1 april.
sjefen.

Bevilling kan tilbakekalles endelig eller for bestemt tid:

1. Når vedkommende rørlegger ikke lenger tilfredsstiller de ovenfor under post a, b og c fastsatte vilkår for å oppnå bevilling.
 2. Når han gjør seg skyldig i mislig forhold eller når hans forhold for øvrig gir grunn til berettiget klage.
- Denne forordning trer i kraft 1 mai 1941.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

1 april.

Jakt og fangst av alker, lomvier, teist, lundefugl, skarver, terner, fiskeender og gaul er tillatt til utnyttelse til menneskeføde til utgangen av april måned 1941 i Nordland, Troms og Finnmark fylker.

Overtredelse av forordningen straffes etter bestemmelsene i § 32 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899.

Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning. (Forsyningsdepartementet.)

1 april.

I. Forsyningsdepartementets bestemmelser av 27 juni 1940 om rasjonering, omsetning og forbruk av importert fast brensel, jfr. forordning av 31 januar 1941, gis følgende tillegg:

1. Direktoratet for industriforsyning kan gi andre organer enn de som er nevnt i disse bestemmelser bemyndigelse til å tildele importert fast brensel, endre den fastsatte skjemaordning, gjøre unntak fra bestemmelsene og gi utfyllende forskrifter.
2. Bestemmelsene om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av forskrifter gitt i medhold av punkt 1.

II. Denne forordning trer i kraft straks.

Forordning. (Handelsdepartementet.)

9 april.

§ 1. Det er inntil videre forbudt å henge torsk, sei og hyse.

Forbudet gjelder ikke fisk under 50 centimeter, lodde-sprengt fisk, 3 netters og eldre garnfisk, skinnfisk og beskadiget fisk som ikke egner seg for salting.

§ 2. Fiskeridirektøren eller den han bemyndiger til det, kan dispensere fra forbudet.

§ 3. Overtredelse av forbudet straffes med bøter.

18 april. **Forordning om omsetning av saltfisk og tilvirking av klippfisk.**

§ 1. Kjøp og salg fra saltfisk og klippfisktilvirkere av fullsaltet torsk, sei, hyse, lange og brosme fanget innen de distrikter som omfattes av Norges råfisklags prisbestemmelser kan bare finne sted med samtykke av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 2. Tilvirking av klippfisk av torsk, sei, hyse, lange og brosme fanget innen de distrikter som omfattes av Norges råfisklags prisbestemmelser kan bare skje med samtykke av Handelsdepartementet eller den dette bemyndiger til å gi slikt samtykke.

§ 3. Overtredelse av bestemmelsene i denne forordning eller forsøk på overtredelse straffes med bøter. Videre kan retten til å omsette og tilvirke saltfisk og klippfisk fradømmes den skyldige for en tid av fra 1 måned og inntil 5 år. Er overtredelsen begått av noen som har handlet på vegne av et selskap eller en annen juridisk person kan bøtestraff og tap av retten til å tilvirke saltfisk og klippfisk idømmes også den som det er handlet på vegne av.

Oslo 18 april 1941.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.